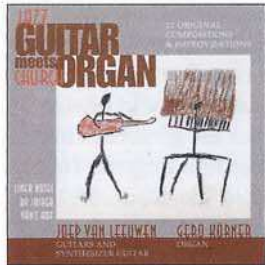

kracht van Sleepthief trouwens in kleurrijk samenspel.

Ken Vos

Joep van Leeuwen
Jazz Guitar Meets Church Organ
Organ Promotion
JAZZ/MODERN CREATIVE

**** 1/2

Een orgel en een gitaar, daar vallen we in de jazz natuurlijk niet van om. Er kan ook makkelijk een saxofoon bij, maar gitarist Joep van Leeuwen en organist Gero Körner doen het een album lang met z'n tweeën. Twaalf stukken, opgenomen in de Saint-Apollinaire Church te Bolland, België. Daar staat een mooi orgel uit de zeventiende eeuw, vandaar. Denk overigens niet aan een serie opgewekte mopjes uit de jazzcanon – hier worden louter eigen stukken gespeeld, die veel ruimte bieden voor improvisaties maar waarop ook ruim wordt geëxperimenteerd met verrassende geluiden. Dat leidt gelukkig nergens tot overloos gefreak, de muziek blijft steeds interessant en zinvol. Moonrise bijvoorbeeld, dat is gebaseerd op een eenvoudig en gerepeteerd figuretje. Kleine wijzigingen en toevoegingen houden de luisteraar steeds bij de les: welke kant gaan ze nu op?

Enrico Rava

TRIBE
ECM/Challenge

****

GENUINE JAZZ

In deze muziek zijn geen bedstewoning en geen minzaamheid. Het spel is helder en gretig. Amnesia kun je als een peinzende en uiteindelijk bevrijdende zucht beluisteren. Met haar bijzondere klankkleuren, openheid en mooie beweging leert Ravas muziek allerlei gemoedsgesteldheden op een wijze die intens tot de verbeelding spreekt. Veel stukken hebben het karakter van songs die zich lang doorklinkend sprankelend in de ruimte uitbreiden. Op de zijverden sterven van Ravas trompetten, mooi hangende, de geweljk met agile, ademende kleurverschuivingen. Even teder als pittig waardoor ook het potlach-achtige Choctaw met zijn Miles-remnensenties mooi in de lijn past. Rava (1939) heeft zijn biografie *Incontro con musicisti straordinari. La storia del mio jazz* (Feltrinelli 2011) gepubliceerd - maakt hier het beste in iedere speler los en slaagt er wonderbaarlijk in alles in een meerstemmig geheel op te laten gaan dat bepaald niet onberoerd laat.

Henning Bolte

Intrigerend, maar dat niet alleen: ook gewoon mooi...

Coen de Jonge

Charles Lloyd/Maria Farantouri
Athens Concert

ECM/Challenge

**** 1/2

TRANSCULTURELE JAZZ

Maria Farantouri

(1947) met haar contralto stem werd op tienjarige leeftijd door de Griekse componist Mikis Theodorakis (1925) als de stem van zijn werk uitgekozen. Na de militaire staatsgreep in 1967 ging zij in ballingschap naar Parijs en werd samen met Theodorakis dé stem van het verzet tot zij in 1974 na de val van de junta naar Griekenland terugkeerden. In dezelfde periode bereikte de groep van Charles Lloyd (1938) met de jonghonden Keith Jarrett en Jack DeJohnette in

JAZZISM
NOV. / DEC.
2011

An organ and a guitar in jazz: big deal. You can easily add a saxophone but with guitarist Joep van Leeuwen and organ player Gero Körner there is just two of them for a whole record. Twelve pieces, recorded in the Saint-Apollinaire Church in Bolland, Belgium. There you'll find a beautiful 17th century organ, that's why. Don't expect a series of cheerful tunes from the jazz canon – this is an all originals program with lots of room for improvisation but also room for experimentation with surprising sounds. This never leads to an uncontrolled free for all, the music always remains interesting and meaningful. *Moonrise* for example is based on a simple and repeated figure. Little changes and additions keeps the listener interested: where will they go next? Intriguing, but not only that: just plain pretty too. Coen de Jonge